

Reixes enllà

BUTLLETÍ DEL SEPAP-Secretariat de Pastoral Penitenciària

Salmo para el verano y las vacaciones

En el ambiente estival todo nos habla de descanso, vacaciones, paréntesis ... Pero no nos dejemos embaucar: la evangelización no tiene pausa. El voluntario de prisiones, y concretamente el agente de pastoral penitenciaria, esté donde esté siempre guarda en un trocito de su corazón experiencias vividas, personas concretas del mundo de la prisión.

Hoy os presentamos un salmo adaptado a la pastoral de Justicia y Libertad.

Leer, orar ... llevar a los brazos de Papi Dios tantas vidas...

*Que se me pegue la lengua al paladar,
si me olvido de mis hermanos privados de libertad.*

*Los que viven en el destierro de la miseria,
agostados y despojados, alejados y olvidados,
prematuramente viejos, a menudo sin esperanzas.*

*¿Quién puede olvidar vuestras tristes miradas,
hombres y mujeres que nunca aprendisteis a sonreír?*

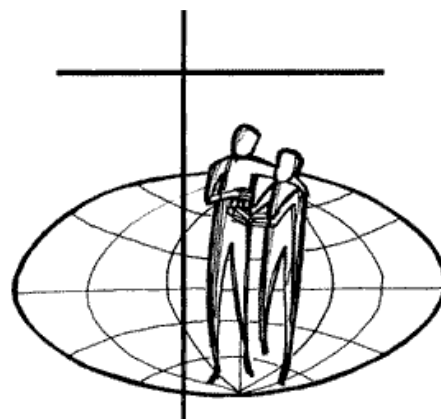
*Que se me oscurezca la niña de mis ojos,
si olvido vuestras miradas suplicantes.*

*Hermanos míos, que vivís el desierto de la cárcel,
masticando el ruido y el horror de cada día,
vejados, violentados, humillados.*

¿Quién podrá restañar vuestras heridas?

*¿Quién podrá poner algún bálsamo
en el dolor permanente de recuerdos talegueros?*

*Que caiga en amnesia profunda,
si me olvido de vuestras desgracias y sufrimientos.*
*Hermanos míos, que vivís el pozo de la marginación,
extranjeros, despreciados y utilizados, seres reclusos,
no queridos, enfermos crónicos y deficientes,
ante quienes se desvía la mirada.*

*Yo quiero contemplaros cara a cara,
para que no se me borre nunca vuestra imagen.*

*Que se me paralicen las piernas,
si no acudo a visitaros.*

*Vivo en el país de la abundancia
y me piden que me alegre,
que viva al compás de los que triunfan,
que no sea gafe y aburrido.*

*Pero, si cierro los ojos,
aún en medio del canto y la película,
siento la voz de mis hermanos,
que están allá, tan lejos, que están aquí, tan adentro.*

*No puedo prometeros muchas cosas,
pero os juro por mi vida,
que no olvidaré nunca vuestros nombres;
ya veis qué cosa más pequeña,
pero grande en mi recuerdo.*

(Salmo 136)

José M. Carod (Mercedario)

Sumari

Editorial

Un racó per a compartir (pàg. 2-3).

És bo saber ho (pàg. 4-6).

Recomanem (pàg. 7).

Agenda (pàg. 8).

SEPAP

Rivadeneyra 6, 8º 08002

Tel·lèfon i fax: 93 3176397

Dip. sit. Legal B-12460-1995, edita SEPAP

www.sepapbcn.org

e-mail: sepap_bcn@yahoo.es

Horari:

Matins: De dilluns a divendres de 09.30 a 13.30h

UN RACÓ PER A COMPARTIR

T estimoni:

ESCOLTEM UN TESTIMONI D'UN PRES EN LLI-BERTAT CONDICIONAL (fragment d'una entrevista a Radio María)

*¿Te ha ayudado algo en tu vida el estar preso?
¿Has tenido apoyos? ¿Cuáles o quiénes?*

Para mí, la experiencia de la cárcel ha sido ante todo inolvidable, ya no sólo por el shock que te produce verte en esa situación, sino que creo que puedo afirmar que para mí hay y habrá un antes y un después de haber vivido esa experiencia.

Yo, antes de entrar en prisión, era esclavo de lo mundano, vivía una vida de cautiverio y sin esperanza, me dejaba arrastrar por la inercia de la sociedad, no reflexionaba ni examinaba mi comportamiento y actitudes hacia mi mismo, hacia mis seres queridos, mi familia carnal, mi mujer y mis hijos; no me planteaba cuál era el rumbo, y mucho menos cómo reencontrarlo y... para qué hablar de la fe y del cristianismo... no podría decir cuándo lo dejé o cuando los perdí.

Entonces el Señor me hizo el mejor regalo que podía ofrecermé, y este fue el ponerme en contacto con los voluntarios/as de prisiones, ¡benditos ángeles del cielo!. Estos me fueron mimando muy poco a poco, retomé mis oraciones, mi asistencia a Misa, me fueron iniciando nuevamente, como a un niño, en las enseñanzas olvidadas de la fe cristiana, empecé a leer después de muchos años, otra vez, el Nuevo Testamento; también he contado con la inestimable ayuda espiritual de los capellanes de las cárceles donde he estado. Me han tratado como al hijo pródigo, al darme cuenta de que he pecado contra el cielo y contra Jesús, y contra nuestro Padre. Entre todos, voluntarios capellanes, mercedarios, trinitarios, me han hecho ver la bondad, la misericordia y el amor de Dios, del Padre que está pendiente de su hijo y siempre preparado para sostenerlo si ve que se tambalea, o aún después de caer, recogerlo en "ángeles",

los voluntarios y capellanes. Lo he empleado en hacer una profunda reflexión de mi vida, exponerla a la luz del Evangelio, darme cuenta de todo el daño que he causado a mi familia y a mis seres queridos con mi conducta equivocada, para darme cuenta de lo realmente importante y ponerlo en práctica, ya que me han dado la oportunidad de empezar y tener una nueva vida en Él y con Él ... en Jesús.

Esto me ha ayudado muchísimo psicológica y espiritualmente para sobrellevar y superar mi desierto, y aunque parezca una incongruencia, he sentido una total libertad interior de alma y espíritu cuando más rodeado de muros y rejas estaba, mucho más que estando en libertad.

¿Conoces algún caso de pedir perdón a la víctima o de que la víctima haya perdonado? Que han pedido perdón a sus víctimas, y un perdón sincero, de verdadero arrepentimiento.

Sí, conozco varios casos de presos. Pero a mí el caso que más me ha impactado viene desde el otro lado, no de la víctima, porque desgraciadamente no lo puede contar, pero sí de sus padres y que demuestra el verdadero espíritu cristiano, llevado hasta el extremo de aplicar la verdadera enseñanza de nuestro Señor Jesús.

Estos padres, sin saber o tener constancia de los motivos por los que han perdido a su hija y sin saber ni esperar arrepentimiento de su agresor, van todos los días a Misa y rezan y piden a nuestro Padre CELESTIAL por su Hija y por su agresor: ¡ESTO SI QUE ES FE Y CONFIANZA EN NUESTRO SEÑOR EN ESTADO PURO!

RECORDEU: Cada quinze dies, els divendres de 23 a 24h s'emet el programa "Libertad a los cautivos" des de Barcelona a Radio María (99.2FM) sobre pastoral Penitenciària.

UN RACÓ PER A COMPARTIR

PREGÀRIA DEL VOLUNTARI

¡Pare bo! Em sento convocat com
a comunitat en el teu amor;
unit als meus germans,
visc compromès amb la teva
missió d'evangelitzar
des de l'amor a tot home que sofreix
en el cos o en l'esperit.

Il·lumina aquest dur i inhumà
món de la presó i fes-te present en la
nit fosca que viuen tants éssers
humans privats de llibertat.

Concedeix-nos de brillar com a fills de
la teva llum pel testimoni de les nostres vides
fins el moment en que arribin a la plenitud de la
llibertat en el teu Fill que és la Llum veritable
que il·lumina a tots els homes.

Que Jesus, Bona Nova, ens obri el
camí cap a tu, Pare de misericòrdia i
Déu de tot consol.

Que la Bona Nova del teu Amor sigui motiu
definitiu
per seguir esperant contra tota
esperança a totes les persones
que caminen en la soledat de les nostres pre-
sons.

**Si voleu accedir a un material específic de la
Pastoral Penitenciària us donem l'adreça de la
Pastoral Penitenciària de Burgos:**

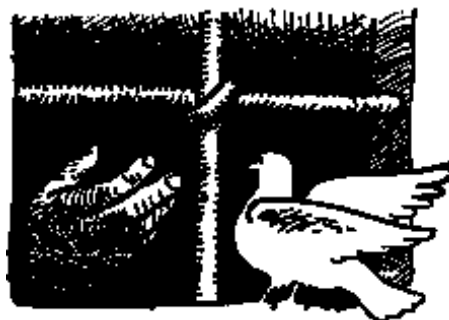
www.archiburgos.org/penitenciaria/documentos.htm

Hi trobareu informació de:

- Asociación Amanecer d'atenció a les presons.
- Oracions
- Documents sobre Pastoral Penitenciària, en format de lectura o per escoltar (MP3)

Semanes de Pastoral
Revista Puente
Ponències
Cuadernets
Congressos
Audiovisuals

- Enllaços
- Notícies
- Testimonis

Conclusions de la Trobada de final de curs del SEPAP (Barcelona, 19 de maig de 2007)

El passat dissabte 19 de maig es va celebrar al Seminari Conciliar de Barcelona la Trobada de final de curs del SEPAP. Ens vam trobar unes 65 persones on després de pregar vam fer un treball conjunt al voltant de dues preguntes:

1. Què t'identifica amb el SEPAP?
2. Com cal reforçar, a nivell personal i de grup, la pertinença al SEPAP?

Ara us transcribim les conclusions a les que van arribar els diferents grups de treball (organitzats per presons) per fer-les arribar a tots vosaltres.

1. Què t'identifica amb el SEPAP?

Model

Hola, en La Modelo hemos entendido que nos identifica, nos da la identidad las preferencias personales de cada una de las personas del grupo, cada uno de los individuos que formamos el SEPAP. Esto es consustancial a la Modelo, es decir el SEPAP es consustancial a la Modelo; nuestra visión de la Modelo es siempre a través del SEPAP y de las personas que lo constituimos.. Lo cual nos obliga a estar coordinados. Esto sería el resumen de lo que es el SEPAP para nosotros.

Trinitat

Al grup de la Trinitat el que l'identifica és l'Evangeli. Hi ha hagut un debat molt ampli de que som el rostre de Crist amb els més pobres, reparar amb la feina i l'entrega. Ha sortit una persona que comentava que, de vegades és una manera

d'aconseguir el carnet i que hi ha voluntaris que no estan tan compromesos ni identificats amb el SEPAP; ells no venen a les trobades. També es qüestionava si el SEPAP té la veritat absoluta del voluntariat. La resposta era que es treballava amb humilitat i amb fe amb el testimoni. Si es pertany a un grup, cal ser-hi i participar, treballar amb la coherència de la identitat, millor sumar que restar.

Brians

El que ha sortit en el grup, el que ens identifica com a SEPAP és el següent: per nosaltres el SEPAP és la plataforma, però nosaltres el que representem allà és l'Església; és més, els interns, quan ens veuen, els hi dius SEPAP i ... siguiente pregunta, què és això? En canvi els hi dius Església i sí que els hi sona. Llavors, el que sí que ha sortit és que es fan petites actuacions totalment diferents, i aquestes actuacions totalment diferents, totalment singulars, creen una identitat global del intern cap el voluntari. Els voluntaris tenen bona imatge davant dels interns i inclús, ha sortit abans, davant dels funcionaris, encara que no hi hagi una actuació molt estructurada; són petites accions diferents a diferents mòduls.

Wad ras

Hem fet aquesta pregunta i entre tots la hem anat contestant i de vegades surten coses diferents. És un grup de fe i d'entrada i ens pot ajudar a conèixer el món dels presos. Un altre a dit que era de la Parròquia Mercedària i l'ajuda a sentir-se identificat amb els presos, ja que a la Parròquia ja ho fan i tenen una casa d'acollida i això és una continuïtat quan van a la presó. Quan anem a la Presó no ens sentim sols, sinó que sabem que hi ha un grup de voluntaris, tots del SEPAP que ens podem recolzar els uns als altres. També, hem vist que perquè és una pastoral Social i Religiosa, i les presons són un problema social, per tan hem d'estar fent recolzament en les presons i és una continuïtat del Treball social que es pot fer fora. Una altra persona es sent identificada amb el tema d'Església i perquè tens darrera teu sempre una identitat que et recolza, tens a l'Església que està darrera teu. Una altra persona ha dit que tenia molta amistat amb Josep M. Fabró i va començar amb ell a anar a les presons i volia col·laborar i aquest va ser el camí amb el que s'identifica amb el SEPAP.

Més que res és un grup de fe que t'identifica i pots fer una labor social en el món dels presos, que és un treball que està bastant oblidat.

Quatre Camins

Per nosaltres hi ha 3 elements fonamentals, el primer element seria el de la coordinació, no tan identificació amb el SEPAP sinó amb una Església dels pobres la qual té la seva Delegació en el SEPAP i això és necessari per a coordinar-nos. El segon seria el del medi evangèlic humà que volem, precisament aquesta Església que no esclou perquè dona sentit; l'acció amb els pobres és la que dona sentit a l'Església. I la tercera seria l'Esperit del voluntariat que obeeix el manament de Déu de que estava a la presó i em ve a visitar i aleshores aquest voluntariat rep molt més del que està donant ell.

2. Com cal reforçar a nivell personal i de grup la pertinença al SEPAP?

Quatre Camins

Nosaltres fem quatre reunions al l'any, dos que són les que hem fet a nivell de SEPAP i les altres dos nosaltres sols, a nivell de presó. Després hi ha una cinquena, que és un dinar per així fer-nos més amics. La coordinació serà també d'aquesta manera més humana, més adient.

Wad ras

Nosaltres hem pensat que hem de fer alguna altra reunió més i, sobretot, assistir-hi. El SEPAP ja fa reunions, però la veritat és que no hi col·laborem gaire. I això, que no fos només una vegada a l'any quan ens reunim que sembla que llavors tenim més obligació; i després, també ens agradaria tenir un lema comú amb un objectiu comú; és a dir, posar una frase que ens agradés, un tros del Parnostre, una cosa així i llavors anar-ho treballant cadascú a la seva manera. I després, també, des de St. Andreu, reforçant el grup de l'Arxiprestat de St. Andreu fent conèixer el món de les presons, fent escrits, també que al Full Dominical; es posés al menys un cop al mes, una pregària pel món de les presons que està molt oblidat; és un recolzament que nosaltres demanem.

ÉS BO SABER-HO

Brians

Nosaltres ens quedem amb el que ha sortit fins ara, les reunions; el que passa que clar el problema és totalment d'agenda i se'ns fa difícil reunir-nos i cal tenir més comunicació intergrup. Una de les coses que hem pensat és que el grup fóssim amics; si som amics, és més fàcil trobar-se, et truques amb aquell perquè se t'acudeix immediatament qui et pugui ajudar. També ha sortit que sí a les reunions, però encara que no ens reuníssim tant, és com aquells amics que fa cinc anys que no veus que el trobes i després de cinc minuts la relació és la que era llavors. Potser no cal tanta reunió física, però sí comunicació comunitat d'amics.

Model

Que seamos modelos. Creemos que podemos reforzar esta labor mediante un mayor conocimiento de la realidad de cada uno, de las tareas y actividades que hacemos. Fundamentalmente, no tendríamos que trabajar en solitario, tendríamos que participarlo todo y cada uno de lo que hacemos y cada uno de los problemas que tenemos. No podemos ir por libre porque pertenecemos a la Iglesia, porque pertenecemos al SEPAP, porque pertenecemos al grupo de la Modelo

. Por lo tanto, esto tiene que estar muy claro para nosotros y para ello lo que nos comprometemos, el compromiso que debemos adquirir i adquirimos, es hacer estas reuniones del SEPAPy posteriormente hacer unas reuniones en especial de los voluntarios de la Modelo, que dentro de tres semanas la tenemos. Y, luego, posteriormente, hacer unas reuniones de las actividades, por actividades o por tareas, porque, muchas veces la participación dentro de lo que es formación, dentro de lo que es pastoral, nos conociéramos los unos a los otros, ... Para que podamos también hacer partícipe a cada uno de los grupos que tenemos dentro de la Modelo, para que puedan hacer un seguimiento también. Por esto nos hemos comprometido a realizar estas reuniones por tareas o actividades.

Trinitat

Han sortit varies idees. La primera és fer un seguiment de les persones. S'ha valorat que, antigament anaven més per lliure i que ha hagut un canvi generacional que fa que se segueixin més els camins reglamentaris. Treballar sobretot la responsabilitat personal i col·laborar fora de les presons. S'ha comentat que no es pot ser voluntari de moltes entitats alhora i concentrar els esforços en un esforç més aprofundit. Seria bo saber amb qui es pot comptar a l'hora de fer projectes. Cal treballar la motivació per arribar a fer aquests projectes i que estaria molt bé que en la Trobada d'inici de curs hi hagués una llista d'aquests projectes per poder-s'hi apuntar.

Després han sortit idees d'aquests tipus de projectes a partir de les necessitats fonamentals que necessita un pres:

- Un suport a les famílies.
- Família alternativa pels presos quan surten.
- Oficina d'atenció a la víctima.
- Facilitar feina als presos quan surten.
- Ajuts econòmics quan surten els presos.

RECOMANEM

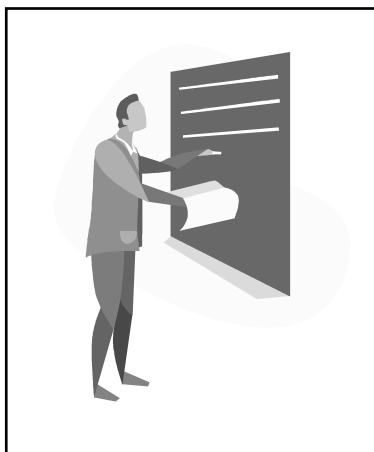
Formació

Cursos per a voluntaris

Durant el curs 2007-08 es realitzaran cursos de formació que organitza el SEPAP per als nous voluntaris durant els mesos de setembre, novembre, febrer, abril i juny. El curs dura quatre hores i consta de dos parts:

La primera es la exposició de la tasca i missió del SEPAP. A la segona s'expliquen les normes fonamentals del funcionament de les presons.

La Direcció General de Recursos i Règim Penitenciari convoca dos cursos de 20h del 15 de setembre al 6 d'octubre i del 16 al 18 de novembre per poder tenir el permís definitiu de voluntari penitenciari. Hi són convocades les persones que ja han fet el curs de 4 hores i tenen el permís provisional. Per apuntar-vos-hi caldria que us poseu en contacte amb el SEPAP.

Un documental

Setembres

Dirigida por Carles Bosch

Sembla certament estrany que un director de cinema que vol explicar una història d'amor busqui un lloc que, en primera instància, pot semblar tant poc adient com una presó. *Setiembre* retrata, amb la naturalitat i transparència dels documentals, les històries d'amor d'homes i dones que compleixen condemna a les presons d'Espanya. Durant tot un any, de Setembre a Setembre, Carles Bosch va entrar cada dia a la presó per poder descriure'n amb cura aquesta realitat de les presons: les tristeses i felicitats del dia a dia dels personatges.

El fil conductor que enllaça les diferents històries és un concurs de cançons que es celebra anualment entre els interns de les diferents presons de la Comunitat de Madrid, però només són una excusa per tractar dos temes tan comuns i universals com l'amor i la pèrdua de llibertat, eixos sobre els que es centra la història.

L'objectiu del director era posar-se en la pell dels presos i preses que allà hi viuen, i de posar-hi també a l'espectador. Ens convida a tots a aquells que siguem capaços de acceptar que aquell o aquella a qui estem veient podríem ser nosaltres, i no volem desentendre'ns d'aquesta situació a que la vida et pot portar en qualsevol moment.

Setiembre és la segona obra del director de *Balseros*, pel·lícula premiada amb l'Oscar al millor documental. I en aquest cas, els protagonistes de la història no es troben amb obstacles externs, sinó el món més íntim dels personatges.

Una bona lectura

Presó de Neu

Blanca Busquets i Oliu

Ed. Proa

"Al cap de deu anys de complir condemna pel suposat assassinat de la seva dona, Jordi Codina obté un permís penitenciari que aprofita per retornar al lloc on van succeir els fets pels quals va ser acusat. En sortir de la presó, en Jordi s'adona que la percepció que tenia sobre la vida li ha canviat. Ha comprès que, com més barrots ens posen, més lliures ens tornem. I que, quan ens deixen anar, o ens esclavitzem nosaltres mateixos o ho fan els altres." (Article publicat al diari "Avui" el 03/07/04 per Judit Benages)

Aquesta autora barcelonina ha treballat de voluntària del SEPAP al C.P Can Brians on va dirigir el cor SiFaSol del maig del 2001 al gener del 2003 per conèixer d'aprop aquest món.

AGENDA

NOU HORARI

El nou horari del SEPAP serà
els matins de dilluns a divendres de

9,30 a 13,30

Moltes gràcies!

Reserveu-vos el dia...

El 6 d'octubre hi haurà la Trobada d'inici de curs dels voluntaris del SEPAP de Catalunya.

El dia 10 de novembre de 9:30 a 13:30 tindrà lloc al Seminari de Barcelona l'Assemblea d'inici de curs dels voluntaris del SEPAP.

Aviat rebreu més informació

“Hi ha moltes institucions o entitats privades que des de l'Esperit de l'Evangeli es dediquen a la prevenció en barris i a la reinserció, i a acollir-los quan surten de permís, quan estan en tercer grau o a la sortida de la presó.

Desitjaríem que l'administració de l'Ajuntament s'impliqués més en casos d'acollida per a presos, ja que hi ha un buit immens. Jo visc a la Llar Mercedària, i per a que un pres pugui gaudir d'un permís que el jutge autoritzi avui, el pres haurà d'esperar tres mesos. No hi ha places suficients”.

(Paraules llegides per José Mª Carod durant la convocatòria que va fer el dia 29 de novembre l'Alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, a representants de les religions de la ciutat).